

aldrig göra om det. Därigenom säkrar Gud universum från ett nytt uppror.

Herraväldet återerövrar

På korset besegrade Jesus Satan och tog tillbaka herraväldet över jorden (Kol. 2:15, Heb. 2:14, Upp. 12:10-12). Genom att utge sig själv i fullständig osjälvisk kärlek bevisade Jesus Guds sanna karaktär för universums invånare och rätade ut alla frågetecken om Guds karaktär som Satan skapat (Kol. 1:19-20, Fil. 2:5-11). Nu vet Satan att hans dagar är räknade, men han anstränger sig ändå in i det sista för att få så många med sig i fördärvet som möjligt (1 Pet. 5:8-10).

Till skillnad från Satan tvingar inte Jesus på människor sitt herravälde. De behöver själva välja om de vill ha Kristus som regent. Naturligt sätt står redan människan på Satans sida. Men Jesus och hans änglar gett sig in i striden för att "öppna deras ögon, så att de vänder sig från mörker till ljus, från Satans makt till _____." (Apg. 26:18). Det gör vi genom bekännelse av våra synder i bön till Gud (1 Joh. 1:9, Ps. 32:3-5). Men bekännelsen är föga värd om den inte medför omvändelse av hjärtat (Apg. 2:38, 3:19). Vi kan inte omvända våra hjärtan av oss själva. Därför behöver vi överlämna vårt hjärta till Gud så att han kan göra det och ge oss ett nytt (Apg. 5:31, 11:18, Hes. 36:26, Ps. 51:12). Jesus inbjuder oss: "Min son, ge mig ditt hjärta och låt mina vägar behaga dig." (Ords. 23:26). Detta är ett personligt val som varje människa kan göra. Men det räcker inte att bara överlämna sig, vi behöver också ta emot det nya hjärtat, vi behöver ta emot Jesus: "Men åt alla som _____ honom gav han rätt att bli Guds barn, åt dem som tror på hans namn." (Joh. 1:12, se även Upp. 3:20). Om vi följer dessa tre steg – bekänner vår synd, överlämnar vårt hjärta och inbjuder Jesus att komma in – så kan vi göra anspråk på att vara förlåtna och pånyttfödda. Vi kan då ha frälsningsvisshet, oavsett om vi känner det eller inte (1 Joh. 5:12-13). Om vi tror det, så är det sant (Mark. 11:24). Om vi lämnar vårt liv till Jesus, kan vi, liksom Job, ha frid även under lidandet, för vi har hopp om en bättre framtid, vi har tröst under lidandet och kraft att stå emot angreppen (1 Pet. 5:8-11, 2 Kor. 4:17-18, Rom. 8:18). Finns det något som hindrar dig från att överlämna ditt hjärta till Jesus idag och ta emot hans frid?

HOPP I ÄNDENS TID

Hopp i lidandet

03

När man får möta lidande kan det vara svårt att vara hoppfull. I en av Bibelns berättelser så får vi insikt i hur vi kan lära oss uthållighet. Jakob skriver: "Vi prisar dem saliga som håller ut. Ni har hört om Jobs uthållighet och sett hur Herren till slut handlade med honom." (Jak 5:11).

Jobs jobbiga situation

Job var en gudfruktig man som levde ett gott liv med stor familj och stora rikedomar i landet Us. Han var väl respekterad av alla i landet (Job 1:1-3, 29:1-25). Men en dag förlorade Job allt han ägde. Han förlorade sina oxar, åsnor, tjänare småboskap, herdar, kameler, ryttare och dessutom sina 10 barn – allt på en dag (Job 1:13-19). Job hade minst sagt en dålig dag och blir förstörd fruktansvärt förtvivlad. Han river sönder sina kläder, rakar av sig håret och faller ned till marken. Men Job gör något stort. I stället för att förbanna Gud, som många av oss kanske skulle frestas att göra så läser vi: "Vid allt detta syndade inte Job, han kom inte med någon _____ mot Gud." (Job 1:22). Men situationen blir värre. Job blir sjuk. Hans vänner föraktar honom eftersom de menar att det är Guds straffdom över någon dold synd i hans liv. Även hans fru uppmuntrar honom att förbanna Gud och dö (Job 2:7-9, 4:7). Trots Jobs bedrövelse så ger han inte upp sin tro på Gud, utan utbrister: "Se, han får döda mig, jag hoppas ändå på honom." (Job 13:15, FB15 alt.) Det är minst sagt beundransvärt av Job att hantera situationen på detta sätt och hans liv fick ett lyckligt slut (Job 42:7-17). Hur kan vi ha en sådan tillit och uthållighet som Job? En sak som Job inte visste om när olyckan drabbade honom var att det som hände honom var resultatet av en andlig konflikt bakom kulisserna i hans liv. För sanningen är att det inte var Gud som tog bort Jobs hälsa, sände stormarna eller uppeggade fienden. I Job 1:6-12 läser vi om en himmelsk kommitté där Gud själv är ordförande. De himmelska varelserna från alla delar av universum har samlats för att diskutera himmelens angelägenheter. Men så läser vi att en annan figur också kommer till sammanträdet – Åklagaren (Job 1:6). Herren och

Åklagaren har en diskussion sinsemellan angående Job och Åklagaren anklagar Gud för att ha mutat Job att tjäna honom. För att bevisa för universums invånare att dessa anklagelser är falska så tillåter Gud Åklagaren att sända olycka över Job som ett test på hans tro (v.7-12). Vem är denne fräcke Åklagare som vågar utmana Gud? Jesus säger att han är Guds stora fiende som bär ansvar för existensen av ondska och lidande i universum (se Matt. 13:24-30, 37-39, Luk 13:16). Jesus säger att han en gång befann sig i himlen (Luk. 10:18). Vad var det som hände?

Harmonin i universum störs

Före jordens skapelse existerade Guds himmel och änglarna, eftersom jordens grund blev lagd ”medan morgonstjärnorna [änglarna, se Upp. 1:20] tillsammans sjöng och alla Guds söner ropade av _____?” (Job 38:4-7). Gud är kärlek, och han vill att alla hans skapade varelser ska vara fullkomligt lyckliga. Friden i himlen var fullkomlig. Men den högst uppsatta av alla skapade änglar – Lucifer, gryningens son – började känna missnöje för att han som var så högt uppsatt ändå inte fick ta emot andra varelsers tillbedjan. Profeten Hesekiel beskriver hans tillstånd: ”Du var en smord, beskyddande _____, och jag hade satt dig på Guds heliga berg. Där gick du omkring bland gnistrande stenar. Du var *fullkomlig* på alla dina vägar från den dag då du _____, till dess att orättfärdighet blev funnen hos dig.” (Hes. 28:12-15). Man kan frestas att tro att Gud gjorde ett misstag i att skapa Lucifer, att han skapat honom ond och ofullkomlig. Men Bibeln visar tydligt att så inte var fallet. Han var ”en mönsterbild av fullkomlighet” *till dess* att orättfärdighet blev funnen hos honom. För att sann kärlek ska kunna finnas måste också fri vilja existera. Gud utrustade sina skapade varelser med en farlig men nödvändig möjlighet att vända sig bort från honom. Gud vill ha vår kärlek. Och sann kärlek kan inte vara påtvingad, den måste ha möjligheten att säga nej. Lucifer valde att missbruka denna gåva. Profeten Jesaja ger oss en inblick i Lucifers tankar: ”Du sade i ditt hjärta: '____ skall stiga upp till himlen, ovanför Guds stjärnor skall ____ upprätta min tron. ____ skall sätta mig på mötesberget längst upp i norr. ____ skall stiga upp över molnens höjder, ____ skall göra mig lik *den Högste*.'” (Jes. 14:12-14) Självskhet i hjärtat är roten till all synd. Lucifer ville ha den plats som endast Gud har rätt till.

Universums första uppror

Till en början visade inte Lucifer sina sanna känslor. Genom att framstå som en som ville allas bästa genom att förbättra Guds regering lyckades han sprida sitt missnöje till andra änglar. Listigt gav han uttryck för falska rykten om Guds karaktär och fick därigenom en tredjedel av himmelens änglar med sig i sitt uppror (se Upp. 12:4). Han blev därigenom, av eget val, den store Åklagaren, *Satan* (hebreiska) eller *Djävulen* (grekiska). Snart utvecklades situationen i himlen till ett fullskaligt krig, där Satan och hans änglar förlorade (Upp. 12:7-9, se även Luk. 10:18). Gud fördrev Satan och alla hans sympatisörer från deras härliga tillvaro i himlen. Men de dödades inte där och då. De störtades till jorden. Varför? Genom en listig manöver hade Satan lyckats bedra människorna till att också ifrågasätta och gå emot vad Gud hade sagt och på så vis ansluta sig till honom i sitt uppror (1 Mos. 3:1-7). Satan blev ”denna världens furste” (Joh. 12:31, 14:30, 16:11, 2 Kor. 4:4). När han visade Jesus jorden och dess rikens härlighet sa han fräckt: ”den är överlämnad åt mig och jag ger den till vem jag vill” (Luk. 4:6). Därför kom han till det himmelska rådet som delegat från jorden (Job 1:7). Men detta påstående är en sanning med modifikation. Satan hade lurat till sig det herravälde som Adam hade tilldelats vid skapelsen (1 Mos. 1:28). Men Adam var endast en förvaltare. Han kunde bara styra jorden under Gud, som var jordens rättmätige ägare (Ps. 24:1, 50:12, 5 Mos. 10:14).

Varför inte döda Satan?

Man kan undra varför Gud inte förgjorde Satan på en gång. Då hade vi ju sluppit allt elände. Men om Gud hade förgjort Satan på en gång, så hade inte problemet blivit löst. Om Satan och hans sympatisörer förgjorts direkt så hade frågorna om Guds rättvisa och godhet inte blivit fullt besvarade. Universums invånare hade då tjänat Gud av rädsla i stället för kärlek. De fanns möjlighet att funderat på om det inte låg något i det som Satan sa. Synden skulle därför kunna uppstå igen och universums säkerhet och lycka skulle inte vara garanterad. I sin oändliga vishet tillåter Gud ondskan att *mogna* för att alla universums invånare ska kunna se kontrasten mellan syndens hemskhet och Guds godhet (se Matt 13:24-30). Då kommer alla att intellektuellt kunna se vad synden leder till och välja att